

Rev. Maria Pap's Observations about Partnership, written for the 20th anniversary of the Partner Church Program, June 2010:

Inspiration

“When you are inspired by some great purpose, some extraordinary project, all your thoughts break their bonds; your mind transcends limitations, your consciousness expands in every direction, and you find yourself in a new, great and wonderful world. Dormant forces, faculties and talents become alive, and you discover yourself to be a greater person by far than you ever dreamed yourself to be.”

It is very hard to summarize in a couple of sentences more than a decade of partnership between Ann Arbor and Kézdivásárhely congregations. It is very hard, almost an impossible task to find one word, one term, which could encompass what this partnership means for us.

Yet, as impossible as it seems, I think I found the perfect word: inspiration.

During those thirteen years, we have been privileged to receive many visitors and many gifts, you gave us the opportunity to visit you several times, but by far, the most precious gift was the inspiration you gave us.

This partnership has been and continues to be an extraordinary project, which has been born and stays alive with the dedication, the work and the love of people in both congregations, who try to transcend the limitations---Limitations imposed by the different culture, the time, the space, the language.

This partnership stays alive because of inspired people, who help others to reveal in themselves dormant forces, faculties and talents in the joint work of discovering a new world in us and around us.

During those thirteen years we have discovered each other through visits, work, letters, scholarships, financial and spiritual support. You gave us a home in Kézdivásárhely and you offered us a spiritual home in your hearts. You helped us in difficult times and showed us the ways of love and courage in times of adversity.

Both congregations had been privileged to have and to know ministers like Ken Phifer, David Keyes, Gail Geisenhainer, who supported this partnership wholeheartedly and opened up through their work new ways of understanding and supporting each other. Both congregations had been privileged to have dedicated people like Gretchen Jackson or Ildikó Bucs, working in the partner church committee to sustain it during peaceful and troubled times, too.

You have inspired us to discover ourselves and our community in relation and you have helped fulfill our dreams teaching us connectedness, responsibility and hope.

Gratitude is always difficult to handle in keeping the balance in a relationship, yet we never felt it as a burden. For us it was and continues to be a source of inspiration to help us in our struggle, to be bold in our dreams and courageous in our actions.

May this inspiration you give, return many folds in your individual lives and those of the community to help both congregations in discovering the greatness and enduring force of our partnership.

Maria Pap, June 2010

Ihletettség

„Amikor valamely nagy cél, vagy rendkívüli terv ihletettségében élsz, gondolataidnak semmi sem szab határt: az értelem túllát a korlátokon, a tudat szabad növekedési teret kap, így magadat egy új, hatalmas és csodálatos világban találod. Alvó erők, lehetőségek és tehetségek kelnek életre és rádöbbsz arra, hogy sokkal nagyobb és csodálatosabb ember vagy, mint arról valaha is álmodtál.”

Nagyon nehéz pár mondatban megfogalmazni annak a több mint egy évtizedes testvérgyülekezeti kapcsolatnak a lényegét, mely Ann Arbort és Kézdivásárhelyt köti össze. Nagyon nehéz, szinte lehetetlen, hogy egy kifjezéssel, egy fogalommal élve, visszaadjuk azt, amit ez a kapcsolat számunkra jelent.

De bármennyire is lehetetlennek tűnik a kísérlet, én úgy érzem, hogy mégis találtam egy megfelelő szót: ihletettség.

E tizenhárom esztendő alatt sokszor látogattatok meg bennünket, sok ajándékot kaptunk és mi is meglátogathattunk titeket, de a legsodálatosabb ajándék, amit tőletek kaptunk az az ihletettség.

Ez a testvérgyülekezeti kapcsolat egy rendkívüli terv, amely azon emberek munkájából, szeretetéből és áldozatából született és él, akik mindkét gyülekezetben megpróbáltak és megpróbálnak túllépni a korlátokon: a kulturális különbözőség, a nyelv, az idő, a tér korlátain.

E testvérgyülekezeti kapcsolat éltetői olyan ihletett emberek, akik segítenek másokat felfedezni önmagunkban alvó lehetőségeket, tehetségeket a világ és önmagunk megismerésének közös munkájában.

E tizenhárom év egy folyamatos, egymás megismerésének lehetősége volt látogatások, közös munka, levelek, ösztöndíj-programok, lelki és anyagi segítség által. Otthonhoz segítettek bennünket Kézdivásárhelyen és otthon adtak a szívtekben is. Segítettek nekünk a gondok idején és megmutattatok a szeretet és bátorság lehetőségét a megpróbáltatások elviselésére.

Mindkét gyülekezet kiváltságos volt, hogy olyan lelkeseket ismerhetett meg, mint Ken Phifer, David Keyes és Gail Gensenhainer, akik e testvérgyülekezeti kapcsolatot teljes lélekből támogatták és munkájukkal új utakat nyitottak egymás megismerésére és megértésére. Mindkét gyülekezet kiváltságos volt, hogy olyan elkötelezett emberek, mint Gretchen Jackson vagy Bucs Ildikó megtettek mindent a kapcsolat fejlődéséért békés és megpróbáló időkben egyaránt.

Megihlettetek bennünket, hogy felfedezzük magunkat és közösségünket e kapcsolatban és segítettek vágyaink megvalósításában az összetartozás, a felelősségvállalás, a reménység által.

A hála mindig kényelmetlen, mert megbontja a kapcsolatok egyensúlyát, de mi ezt a hálát soha nem éreztük tehernek. Ez a hála is erő az ihlethez, mely erőt ad a küzdelmeinkhez, céltudatot álmainkhoz és bátorságot tetteinkhez.

Ez az ihletettség térüljön meg sokszorososan egyéni és közösségi életetekben, hogy segítse mindkét közösségünket felfedezni újra és újra a testvérgyülekezeti kapcsolatunk lehetőségeit és megmaradását.